

РЕШЕНИЕ

№ 5740

гр. София, 13.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.09.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Адриан Янев

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **5092** по описа за **2021** година докладвано от съдия Адриан Янев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на Г. И. С., чрез процесуалния му представител адв. С. С. срещу Решение № 20104785 от 26.04.2021 г., постановено по НАХД № 18975/2019 г. на Софийски районен съд (СРС), НО, 10 състав, с което е изменено наказателно постановление (НП) № 19-4332-023071/06.11.2019 г. издадено от Началник на група към Отдел „Пътна полиция“ – СДВР.

С оспореното НП в изменената му част на касатора на основание чл. 179, ал. 2 вр. чл. 179, ал. 1, т. 5, пр.4 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание „глоба“, за нарушение на чл. 25, ал. 2 от ЗДвП, като същата е намалена от 200 лева на 150 лева.

В жалбата се релевират доводи за незаконосъобразност на процесното решение, като постановено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Твърди, че нарушението не е доказано по безспорен и категоричен начин, като не е изяснено кой автомобил е навлязъл в съседната пътна лента и с тази маневра е реализирал ПТП с другия автомобил. На следващо място счита, че в НП липсва правно единство между цифровата квалификация на деянието и неговото словесно описание. Моли да бъде отменено

решението на СРС и постановено ново, с което да бъде отменено наказателното постановление.

В съдебно заседание, касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът – СДВР – О. „Пътна полиция“, не се представлява и не взема становище по жалбата.

Участващият в касационното производство прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен Съд С. – град, XV касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел фактическите обстоятелства, които са от значение за спора. СРС е установил от фактическа страна следното: На 26.09.2019 г. М. П. управлявал лек автомобил „Б.“ с рег. [рег.номер на МПС] , а до него на предната седалка в МПС се намирала свидетелката А.. Двата пътували от Бизнес парк С. към Летище С. по [улица], в най-лява пътна лента. Около 22:40 часа те се намирали срещу бл. 43 в[жк], като от дясната им страна, в средната лента за движение по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]се движел лек автомобил „Б.“ с рег. [рег.номер на МПС] , управляван от касатора Г. С.. Когато двете МПС се изравнили, водачът на лекия автомобил „Б.“ с рег. [рег.номер на МПС] навлязъл частично от средната в лявата лента за движение, в резултат на което настъпило пътно-транспортно произшествие между двата автомобила. Местопроизшествието било посетено от служители на ОПП-СДВР, които снели писмени сведения от участниците в ПТП, констатирани щетите по двата автомобила и съставили Протокол за ПТП № 1731992 от 26.09.2019 г. и скица към него.

За констатираното нарушение е съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ с бланков № 307920/26.09.2019 г., връчен на сочения за нарушител Г. С. срещу подпис, за нарушение на чл. 25, ал. 2 от ЗДвП.

Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП, с което на основание чл. 179, ал. 2, вр. чл. 179, ал. 1, т. 5 пр. 4 от ЗДвП за нарушение на чл. 25, ал. 2 от ЗДвП на Г. И. С., е наложено административно наказание глоба в размер на 200 лева.

Районният съд е приел, че в случая се касае за нарушение по чл. 25, ал. 2 от ЗДвП, но е изменил НП в частта относно размера на наложената глоба, като я е намалил от 200 лв. на 150 лв., както и относно санкционната норма като я е изменил от чл. 179, ал. 2, вр. с ал. 1, т. 5, пр. 4 на чл. 179, ал. 1, т. 5. пр. 4 от ЗДвП, а в останала част го е потвърдил, като правилно и законосъобразно.

Административен Съд С. – град, XV касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея, в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства. Разпитан е актосъставителят. Обсъдени са и събраните писмени доказателства, както и допуснатата и приета автотехническа експертиза. Показанията са разгледани в

съвкупност с останалите събрани доказателства. В решението са изложени ясни мотиви, относно това защо следва да се даде предимство на показанията на актосъставителя и на свидетелите П. и А.. Посочил е и защо не кредитира показанията на свидетелката С.. Актът за установяване на административното нарушение е съставен, съгласно изискванията на ЗАНН. Фактическите констатации, описани в акта, не се опровергават от събраните по делото гласни и писмени доказателства.

От друга страна, направените от СРС правни изводи, касаещи преквалифицирането на деянието и съответно намаляването на размера на наложеното наказание „глоба” от 200 лв. на 150 лв., не се споделят от настоящият състав на АССГ.

С разпоредбата на чл. 25, ал. 2 от ЗДвП е въведено задължение при извършване на маневра, която е свързана с навлизане изцяло или частично в съседна пътна лента, водачът да пропусне пътните превозни средства, които се движат по нея. Когато такава маневра трябва едновременно да извършат две пътни превозни средства от две съседни пътни ленти, с предимство е водачът на пътното превозно средство, което се намира в дясната пътна лента. В чл. 179, ал. 1, т. 5 е посочено, че административно наказание „глоба” от 150 лв. се налага на водач, който не спазва предписанието на пътните знаци, пътната маркировка и другите средства за сигнализиране, правилата за предимство, за разминаване, за изпреварване или за заобикаляне, ако от това е създадена непосредствена опасност за движението. В чл. 179, ал. 2 ЗДвП е предвидена санкция в размер на 200 лв. за водач на МПС, който поради движение с несъобразена скорост, неспазване на дистанция или нарушение по ал. 1 причини пътнотранспортно произшествие.

От изложеното следва, че преценката за налагане на санкцията по едната или другата разпоредба зависи от това дали с деянието е извършено пътнотранспортно произшествие или е създадена непосредствена опасност за движението.

Законодателят не е дал легално определение на понятието „непосредствена опасност за движението”. Изрично е установено по фактите, че с деянието си жалбоподателя е реализирал ПТП, посочено в АУАН и НП, което не се оспорва. Първоинстанционният съд е приел и кредитирал като доказателство протокол за извършено ПТП, в който е описано процесното ПТП и възникналите, вследствие на него щети по двата автомобила. Съгласно легалното определение на понятието пътнотранспортно произшествие по т. 30 на § 6 от ДР на ЗДвП е събитие, възникнало в процеса на движението на пътнотранспортно средство и предизвикало раняване или смърт на хора, повреда на пътнотранспортно средство, път, пътнотранспортно средство, товар или други материални щети. Установяването на възникнали щети по двата автомобила обуславя и извод за съставомерност на същото по чл. 179, ал. 2, във връзка с чл. 179, ал. 1, т. 5, пр. 4 от ЗДвП. С оглед на изложеното неправилно СРС е преквалифицирал деянието по чл. 179, ал. 1, т. 5, пр. 4 от ЗДвП.

Независимо от изложените констатации, настоящият съдебен състав намира, че в случая, следва да се вземе предвид забраната да се влошава положението на подсъдимия, респективно на наказаното лице /*reformatio in peius*/. Тази забрана може да бъде дерогирана, при наличието на известни предпоставки. Касационната инстанция може да утежни положението на подсъдимия, респективно на наказаното лице, само при подаден протест на прокурора или жалба на частния тъжител или частния обвинител, респективно в административно-наказателното производство на административно-наказващия орган или на поискалият обезщетение.

В разглеждания казус липсва жалба от страна на административно-наказващия орган

или на поискалия обезщетение (такъв изобщо не е бил конституиран като страна в производството пред СРС).

При липсата на предвидена в закона възможност на касационната инстанция да увеличава наказанието и при така направените по-горе констатации, единственото правомощие на същата е да остави в сила оспореното решение на СРС.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 3, пр. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, XV касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20104785 от 26.04.2021 г., постановено по НАХД № 18975/2019 г. на Софийски районен съд, НО, 10 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

Председател:

Членове: